

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนâาเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 4 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 นักเรียนที่บกพร่องในการเรียน เชยส่วน

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่เป็นปัญหาในการเรียน เศยส่วน นâาเสนอผลการวิเคราะห์
ข้อมูล เรียงความลำดับดังนี้

2.1 ข้อมูลที่บกพร่องในการเรียน เชยส่วน

2.2 ข้อมูลที่บกพร่องในการศูนย์ หาร เศยส่วน

2.3 ข้อมูลที่บกพร่องในการนวาก ณ เศยส่วน

2.4 ข้อมูลที่บกพร่องในความเข้าใจพื้นฐาน เกี่ยวกับ เศยส่วน

ตอนที่ 3 สาเหตุของข้อมูลที่บกพร่องในการเรียน เชยส่วน นâาเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
เรียงความลำดับดังนี้

3.1 สาเหตุของข้อมูลที่บกพร่องในการศูนย์ หาร เศยส่วน

3.2 สาเหตุของข้อมูลที่บกพร่องในการนวาก ณ เศยส่วน

3.3 สาเหตุของข้อมูลที่บกพร่องในความเข้าใจพื้นฐาน เกี่ยวกับ เศยส่วน

ตอนที่ 1 นักเรียนที่บกพร่องในการเรียน เชยส่วน

นักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรทั้งหมด 427 คน ได้มามากกว่าสูงตัวอย่างแบบ
หลาภัยขึ้นตอน ได้รับการสอบถามด้วยแบบทดสอบวินิจฉัย พบว่า มีนักเรียนที่บกพร่องในการเรียน เชยส่วน
400 คน คิดเป็นร้อยละ 93.65 และนักเรียนที่ไม่บกพร่องในการเรียน เชยส่วน 27 คน คิดเป็น
ร้อยละ 6.35

หัวข้อที่ 2 ข้อบกพร่องที่เป็นปัญหาในการเรียน เชษส่วน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อค้นหารายข้อบกพร่องที่เป็นปัญหาในการเรียน เชษส่วน แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

2.1 ข้อบกพร่องในการเรียน เชษส่วน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบปัญหาในการเรียน เชษส่วน ดังรายละเอียดในตารางที่ 5
ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่บกพร่อง จำแนกตามข้อบกพร่องในการเรียน เชษส่วน

ข้อบกพร่องในการเรียน เชษส่วน	จำนวน (400 คน)	ร้อยละ
1. การอุழ หาร เชษส่วน	339	83.47
2. การบวก ลบ เชษส่วน	315	78.75
3. ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับ เชษส่วน	241	60.20

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ในจำนวนนักเรียนที่บกพร่องในการเรียน เชษส่วน 400 คน มีข้อบกพร่องที่หนบมากที่สุด การอุழ หาร เชษส่วน รองลงมาคือ การบวก ลบ เชษส่วน และความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับ เชษส่วน มีนักเรียนบกพร่องร้อยละ 83.47, 78.75 และ 60.20 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยบรพยากร
วุฒิวัสดุภัณฑ์มหาวิทยาลัย

2.2 ข้อมูลหัวร่องในการคุณ หาร เศษส่วน

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลหัวร่องในการคุณ หาร เศษส่วน ดังรายละเอียด
ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่บกหัวร่องในการคุณ หาร เศษส่วน จำแนกตามข้อมูลหัวร่อง

ข้อมูลหัวร่อง	นักเรียนที่บกหัวร่อง	
	จำนวน (339 คน)	ร้อยละ
1. การหาผลคูณระหว่าง เศษส่วนกับ เศษส่วน	272	80.23
2. การหาผลคูณระหว่าง เศษส่วนกับจำนวนนับ	266	78.46
3. การหาผลหารของเศษส่วนที่หารด้วยจำนวนนับจาก รูปภาพ	248	73.15
4. การหาผลหารของจำนวนนับที่หารด้วย เศษส่วน	239	70.50
5. การหาผลหารของจำนวนนับที่หารด้วย เศษส่วนจาก รูปภาพ	237	69.91
6. การหาผลหารของเศษส่วนที่หารด้วยจำนวนนับ	231	68.14
7. การหาผลคูณระหว่าง เศษส่วนกับจำนวนนับจากภาพ	230	67.84
8. การหาผลหารของ เศษส่วนที่หารด้วย เศษส่วน	226	66.66

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ในจำนวนนักเรียนที่บกหัวร่องในการคุณหาร เศษส่วน 339 คน มีข้อมูลหัวร่องที่พบมาก คือ การหาผลคูณระหว่าง เศษส่วนกับ เศษส่วน รองลงมาคือ การหาผลคูณระหว่าง เศษส่วนกับจำนวนนับ และการหาผลหารของ เศษส่วนที่หารด้วยจำนวนนับจากรูปภาพ เป็นร้อยละ 80.23, 78.46 และ 73.15 ตามลำดับ

2.3 ข้อมูลหัวร่องในการนวัก ฉบับ เศษส่วน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหน้าข้อมูลหัวร่องในการนวัก ฉบับ เศษส่วน ดังรายละเอียดในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่บกหัวร่องในการนวักฉบับ เศษส่วน จำแนกตามข้อมูลหัวร่อง

ข้อมูลหัวร่อง	นักเรียนที่บกหัวร่อง	
	จำนวน (815 คน)	ร้อยละ
1. การหาผลบวกที่เป็น เศษส่วนอย่างต่ำของ เศษส่วนที่มีส่วนไป เท่ากัน	283	89.84
2. การหาผลลบที่เป็น เศษส่วนอย่างต่ำของ เศษส่วนที่มีส่วนไป เท่ากัน	282	89.52
3. การหาผลบวกที่เป็นจำนวนคละของ เศษส่วนที่มีส่วนไปเท่ากัน	236	74.92
4. การหาผลบวกของ เศษส่วนที่มีส่วนไปเท่ากัน	232	73.65
5. การหาผลลบของ เศษส่วนที่มีส่วนไปเท่ากัน	207	65.71

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ในจำนวนนักเรียนที่บกหัวร่องในการนวัก ฉบับ เศษส่วน 315 คน มีข้อมูลหัวร่องที่หนึ่งมากคือ การหาผลบวกที่เป็น เศษส่วนอย่างต่ำของ เศษส่วนที่มีส่วนไปเท่ากัน รองลงมาคือการหาผลลบที่เป็น เศษส่วนอย่างต่ำของ เศษส่วนที่มีส่วนไปเท่ากัน และการหาผลบวกที่เป็นจำนวนคละของ เศษส่วนที่มีส่วนไปเท่ากัน ร้อยละ 89.57, 89.52 และ 74.92 ตามลำดับ

2.4 ข้อมูลที่อยู่ในความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับ เศษส่วน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ข้อมูลที่อยู่ในความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับ เศษส่วน

ดังมีรายละเอียดในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่บกพร่องในความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับ เศษส่วน

จ่าแนกตามข้อมูลที่อยู่

ข้อมูลที่อยู่	นักเรียนที่บกพร่อง	
	จำนวน	ร้อยละ (241 คน)
1. การเปรียบเทียบ เศษส่วนที่มีส่วนใน เท่ากัน	177	73.44
2. การเปลี่ยนจำนวนคละให้ เป็นเศษเกิน	161	66.80
3. การเปลี่ยนเศษเกินให้ เป็นจำนวนคละ	146	60.75
4. การหาให้ เป็นเศษส่วนอย่างตัว	140	58.09
5. การเขียนจำนวนคละจาก เส้นจำนวน	140	58.09
6. การเขียนเศษเกินจาก เส้นจำนวน	134	55.60
7. การหาเศษส่วนที่มีค่า เท่ากับ เศษส่วนที่กำหนดให้	128	53.11

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ในจำนวนนักเรียนที่บกพร่องในความเข้าใจพื้นฐาน
เกี่ยวกับ เศษส่วน 241 คน มีข้อมูลที่อยู่ที่บกพร่องที่มากที่สุดคือ การเปรียบเทียบ เศษส่วนที่มีส่วนใน เท่ากัน
รองลงมาคือ การเปลี่ยนจำนวนคละให้ เป็นเศษเกิน และการเปลี่ยนเศษเกินให้ เป็นจำนวนคละ
ร้อยละ 73.44, 66.80 และ 60.75 ตามลำดับ

ตอนที่ ๓ สาเหตุของข้อบกพร่องในการเรียน เชษส่วน

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาสาเหตุของข้อบกพร่องในการเรียน เชษส่วนจากตัวลงในแบบทดสอบวินิจฉัย แบ่งออกเป็น ๓ ส่วนดังนี้

๓.๑ สาเหตุของข้อบกพร่องในการคูณ หาร เชษส่วน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบนสาเหตุของข้อบกพร่องในการคูณ หาร เชษส่วน ดังรายละเอียดในตารางที่ ๙

ตารางที่ ๙ จำนวนและร้อยละของสาเหตุของข้อบกพร่องในการคูณ หาร เชษส่วน จำแนกตามข้อบกพร่อง

สาเหตุของข้อบกพร่อง	จำนวน (๓๓๙ คน)	ร้อยละ
๑. การหาผลคูณระหว่าง เชษส่วนกับ เชษส่วน		
๑.๑ ในท่าผลคูณให้เป็น เชษส่วนอย่างต่ำ	227	66.69
๑.๒ คูณด้วยตัวคูณกลับของตัวตั้ง	25	7.37
๑.๓ คูณด้วยตัวคูณกลับของตัวคูณ	20	5.89
๒. การหาผลหารของ เชษส่วนกับจำนวนนับ		
๒.๑ ในท่าผลหารให้เป็น เชษส่วนอย่างต่ำ	179	52.80
๒.๒ นำจำนวนนับคูณตั้ง เชษและส่วน	67	19.76
๒.๓ นำจำนวนนับคูณส่วน	20	5.89
๓. การหาผลหารของ เชษส่วนที่หารด้วยจำนวนนับจากกฎภาพ		
๓.๑ นำจำนวนนับคูณตั้ง เชษและส่วน	109	32.15
๓.๒ คูณด้วยตัวคูณกลับของตัวตั้ง	73	21.53
๓.๓ ในท่าผลหารให้เป็น เชษส่วนอย่างต่ำ	66	19.46
๔. การหาผลหารของจำนวนนับที่หารด้วย เชษส่วน		
๔.๑ นำมากว่า เป็นจำนวนคละ	103	30.38
๔.๒ นำเศษหารจำนวนนับ ส่วนคงเดิม	94	27.72
๔.๓ นำเศษหารจำนวนนับโดยไม่คำนึงถึงส่วน	33	9.73

ตารางที่ ๙ (ต่อ)

ข้อมูลหัวเรื่อง	จำนวน (๓๓๙ คน)	ร้อยละ
5. การหาผลหารของจำนวนนับที่หารด้วย เศษส่วนจากกฎปีกษา		
5.1 นำจำนวนวาก เป็นจำนวนคละ	99	29.20
5.2 คิดเป็น ๑ ส่วนในจำนวนทั้งหมด	91	26.84
5.3 นำจำนวนนับบวกเศษ	47	13.86
6. การหาผลหารของ เศษส่วนที่หารด้วยจำนวนนับ		
6.1 นำจำนวนวาก เป็นจำนวนคละ	91	26.84
6.2 นำมาคูณกัน	90	26.54
6.3 คูณด้วยตัวคูณกลับของตัวคึ้ง	51	15.04
7. การหาผลคูณระหว่าง เศษส่วนกับจำนวนนับจากกฎปีกษา		
7.1 ใบห้าผลคูณให้ เป็นเศษส่วนอย่างด้วย	124	36.57
7.2 แสดงค่า เศษส่วนที่ແร เช哥	75	22.12
7.3 แสดงค่าสามาชิกใน ๑ ก้อน	31	9.14
8. การหาผลหารของ เศษส่วนที่หารด้วย เศษส่วน		
8.1 นำมาคูณกัน	91	26.84
8.2 คูณด้วยตัวคูณกลับของตัวคึ้ง	83	24.48
8.3 นำเศษบวกเศษ ส่วนบวกส่วน	53	15.63

จากตารางที่ ๙ แสดงให้เห็นว่า สรุปเหตุของข้อมูลหัวเรื่องในการคูณหารที่พบมากที่สุด คือ ใบห้าผลคูณให้ เป็นเศษส่วนอย่างด้วยในการหาผลคูณระหว่าง เศษส่วนกับ เศษส่วน ที่พบน้อยที่สุด คือ คูณด้วยตัวคูณกลับของตัวคูณในการหาผลคูณระหว่าง เศษส่วนกับ เศษส่วน และนำจำนวนนับ คูณส่วนในการหาผลคูณระหว่าง เศษส่วนกับจำนวนนับ ร้อยละ ๖๖.๖๙ และ ๕.๘๙ ตามลำดับ

สาเหตุของข้อบกพร่องในการหารา傍คูณระหว่าง เศษส่วนกับ เศษส่วนที่พบมากคือ ในที่ๆ ผลคูณให้เป็นเศษส่วนอย่างค่า รองลงมาคือ คูณด้วยตัวคูณกลับของตัวตั้ง และคูณด้วยตัวคูณกลับของตัวคูณ ร้อยละ 66.69, 7.37 และ 5.89 ตามลำดับ

สาเหตุของข้อบกพร่องในการหารา傍คูณระหว่าง เศษส่วนกับ จำนวนนับที่พบมากคือ ในที่ๆ ผลคูณให้เป็นเศษส่วนอย่างค่า รองลงมาคือ นำจำนวนนับคูณทึ้ง เศษและส่วน และนำจำนวนเดิม คูณส่วน ร้อยละ 52.80, 19.76 และ 5.89 ตามลำดับ

สาเหตุของข้อบกพร่องในการหารา傍หาราของ เศษส่วนที่หารด้วยจำนวนนับจากอุปภาค ที่พบมากคือ นำจำนวนนับคูณทึ้ง เศษและส่วน รองลงมาคือ คูณด้วยตัวคูณกลับของตัวตั้ง และในที่ๆ ผลหารให้เป็นเศษส่วนอย่างค่า ร้อยละ 32.15, 21.53 และ 19.46 ตามลำดับ

สาเหตุของข้อบกพร่องในการหารา傍หาราของจำนวนนับที่หารด้วย เศษส่วน ที่พบมากคือ นำเศษหารจำนวนเดิม ส่วนคงเดิม รองลงมาคือ นำจำนวนวากเป็นจำนวนคละ และนำเศษหาร จำนวนนับโดยไม่คำนึงถึงส่วน ร้อยละ 27.72, 30.38 และ 9.73 ตามลำดับ

สาเหตุของข้อบกพร่องในการหารา傍หาราของจำนวนนับที่หารด้วย เศษส่วนจากอุปภาค ที่พบมากคือ นำจำนวนวากเป็นจำนวนคละ รองลงมาคือ คิดเป็น 1 ส่วนในจำนวนทั้งหมด และนำจำนวนนับนากเศษ ร้อยละ 29.20, 26.84 และ 13.86 ตามลำดับ

สาเหตุของข้อบกพร่องในการหารา เทคนส่วนที่หารด้วยจำนวนนับ : ที่พบมากคือ นำจำนวนวากเป็นจำนวนคละ รองลงมาคือ นำมาคูณกัน และคูณด้วยตัวคูณกลับของตัวตั้ง ร้อยละ 26.84, 26.54 และ 15.04 ตามลำดับ

สาเหตุของข้อบกพร่องในการคูณ เศษส่วนด้วยจำนวนนับจากอุปภาค ที่พบมาก คือ ในที่ๆ ผลคูณเป็นเศษส่วนอย่างค่า รองลงมาคือ แสดงค่า เศษส่วนที่แรเงา และแสดงค่าสมมาตรกันใน กลุ่ม ร้อยละ 36.57, 22.12 และ 9.14 ตามลำดับ

และสาเหตุของข้อบกพร่องในการหารา傍หาราของ เศษส่วนที่หารด้วย เศษส่วน ที่พบมากคือ นำมาคูณกัน รองลงมาคือ คูณด้วยตัวคูณกลับของตัวตั้ง และนำเศษหาร เศษ ส่วนนากส่วน ร้อยละ 26.84, 24.48 และ 15.63 ตามลำดับ

3.2 สาเหตุของข้อบกพร่องในการนวมวูก ฉบับเศษส่วน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบสาเหตุของข้อบกพร่องในการนวมวูก ฉบับเศษส่วน

ดังรายละเอียดในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของสาเหตุของข้อบกพร่องในการนวมวอกลับ เศษส่วน จำแนกตาม
ข้อบกพร่อง

สาเหตุของข้อบกพร่อง	จำนวน (315 คน)	ร้อยละ
1. การหาผลบวกที่เป็นเศษส่วนอย่างต่อของเศษส่วนที่มีส่วนไม่เท่ากัน		
1.1 นำเศษบวกเศษ ส่วนบวกส่วน	135	42.86
1.2 ในท่าผลบวกให้เป็นเศษส่วนอย่างต่อ	82	26.03
1.3 บวกโดยไม่ขยายเศษส่วน	66	20.95
2. การหาผลลบที่เป็นเศษส่วนอย่างต่อของเศษส่วนที่มีส่วนไม่เท่ากัน		
2.1 นำเศษลบเศษ ส่วนลบส่วน	153	48.57
2.2 ในท่าผลลบให้เป็นเศษส่วนอย่างต่อ	89	28.25
2.3 ลบโดยไม่ขยายเศษส่วน	40	12.69
3. การหาผลบวกที่เป็นจำนวนคละของเศษส่วนที่มีส่วนไม่เท่ากัน		
3.1 นำเศษบวกเศษ ส่วนบวกส่วน	119	35.87
3.2 ในท่าผลบวกให้เป็นจำนวนคละ	62	19.68
3.3 บวกโดยไม่ขยายเศษส่วน	61	19.36
4. การหาผลบวกของเศษส่วนที่มีส่วนไม่เท่ากัน		
4.1 นำเศษบวกเศษ ส่วนบวกส่วน	156	49.52
4.2 บวกโดยไม่ขยายเศษส่วน	65	20.63
4.3 บวกโดยไม่ค่ามีงถึงส่วน	11	3.49
5. การหาผลลบของเศษส่วนที่มีส่วนไม่เท่ากัน		
5.1 นำเศษลบเศษ ส่วนลบส่วน	138	43.80
5.2 ลบโดยไม่ขยายเศษส่วน	50	15.87
5.3 นำเศษบวกเศษ ส่วนบวกส่วน	20	6.34

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของข้อน疴ร่องในการหามลบที่มีส่วนที่มากที่สุด คือ น้ำเสบมาก เช่น ส่วนมากส่วนในการหามลบที่มีส่วนไม่เท่ากัน และที่พบน้อยที่สุดคือ น้ำใจไทยในค่านึงถึงส่วนในการหามลบที่มีส่วนไม่เท่ากัน ร้อยละ 49.52 และ 3.49 ตามลำดับ

สาเหตุของข้อน疴ร่องในการหามลบที่เป็น เศษส่วนอย่างต่อ ของ เศษส่วนที่มีส่วนไม่เท่ากัน ที่พบมากคือ น้ำเสบมาก เชษส่วนน้ำบากส่วน รองลงมาคือ ไม่ท่าผลบวก เป็น เศษส่วนอย่างต่อ และบวกไทยในข่ายเศษส่วน ร้อยละ 42.85, 26.03 และ 20.95 ตามลำดับ

สาเหตุของข้อน疴ร่องในการหามลบที่เป็น เศษส่วนอย่างต่อของ เศษส่วนที่มีส่วนไม่เท่ากัน ที่พบมากคือ น้ำเสบลน เชษ ส่วนลนส่วน รองลงมาคือ ไม่ท่าผลบวกให้ เป็น เศษส่วนอย่างต่อและลน ไทยในข่ายเศษส่วน ร้อยละ 48.57, 28.25 และ 12.69 ตามลำดับ

สาเหตุของข้อน疴ร่องในการหามลบที่เป็นจำนวนคละของ เศษส่วนที่มีส่วนไม่เท่ากัน ที่พบมากคือ น้ำเสบมากคือน้ำเสบมาก เชษ ส่วนมากส่วน รองลงมาคือ ไม่ท่าผลบวกให้ เป็นจำนวนคละ และบวกไทยในข่ายเศษส่วน ร้อยละ 35.87, 19.68 และ 19.36 ตามลำดับ

สาเหตุของข้อน疴ร่องในการหามลบที่มีส่วนไม่เท่ากัน ที่พบมากคือ น้ำเสบมาก เชษ ส่วนมากส่วน รองลงมาคือ น้ำใจไทยในข่ายเศษส่วน และบวกไทยในค่านึงถึงส่วน ร้อยละ 49.52, 20.63 และ 3.49 ตามลำดับ

และสาเหตุของข้อน疴ร่องในการหามลบที่มีส่วนไม่เท่ากัน ที่พบมากคือ น้ำเสบลน เชษ ส่วนลนส่วน รองลงมาคือ ลมโดยในข่ายเศษส่วน และน้ำเสบมาก เชษ ส่วนมากส่วน ร้อยละ 49.80, 15.87 และ 6.34 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3 สาเหตุของข้อบกพร่องในความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับเศษส่วน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาสาเหตุของข้อบกพร่องในความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับเศษส่วน พบสาเหตุของข้อบกพร่อง ดังรายละเอียดในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของสาเหตุของข้อบกพร่องในความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับเศษส่วน จำแนกตามข้อบกพร่อง

สาเหตุของข้อบกพร่อง	จำนวน (241 คน)	ร้อยละ
1. การเปรียบเทียบเศษส่วนที่มีส่วนในเท่ากัน		
1.1 สับสน เครื่องหมายหรือคิดว่าส่วนที่มากจะมีค่านาก	72	29.87
1.2 สับสน เครื่องหมายหรือคิดว่าส่วนที่น้อยจะมีค่าน้อย	58	24.06
1.3 ในเข้าใจเศษส่วนที่มีค่าเท่ากัน	48	19.91
2. การเปลี่ยนจำนวนคละให้เป็นเศษเกิน		
2.1 นำจำนวนนับมาไว้หน้าเศษเป็นเศษ	81	33.60
2.2 นำเศษคูณจำนวนนับ เป็นเศษ	56	23.23
2.3 นำส่วนคูณจำนวน นับ เป็นเศษ	24	9.95
3. การเปลี่ยนเศษเกินให้เป็นจำนวนคละ		
3.1 นำจำนวนนับมาไว้หน้าเศษเป็นเศษ	96	39.83
3.2 นำผลคูณไปเป็นเศษ	32	13.27
3.3 กลับ เศษส่วน	19	7.88
4. การทำให้เป็นเศษส่วนอย่างต่อ		
4.1 ยังไม่เป็นเศษส่วนอย่างต่อ	49	20.33
4.2 นำเป็นเศษส่วนอย่างต่อ เฉพาะเศษ	48	19.91
4.3 พิเศษเฉพาะในกรณีหาร	44	18.25
5. การเชื่อนจำนวนคละจาก เส้นจำนวน		
5.1 เศษแสดงจำนวนนับ	78	32.36
5.2 ส่วนแสดงจำนวนนับ	33	13.69
5.3 แสดงจำนวนนับ	29	12.03

ตารางที่ 11 (ต่อ)

สาเหตุของข้อบกพร่อง	จำนวน	ร้อยละ
	(241 คน)	
6. การเมียน เศษเกินจากเส้นจำนวน		
6.1 เศษนับต่อจำนวนนับ	66	27.38
6.2 แสดงจำนวนนับ	37	15.35
6.3 ส่วนแสดงจำนวนนับ	31	12.86
7. การหาเศษส่วนที่มีค่า เท่ากัน เศษส่วนที่ก้าหนดให้		
7.1 นำส่วนมา เป็นเศษ	70	29.04
7.2 นำส่วนมาลบกัน เป็นเศษ	29	12.03
7.3 นำส่วนมาบวกกัน เป็นเศษ	14	5.80

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของข้อบกพร่องในความเข้าใจพื้นฐาน เกี่ยวกับ เศษส่วน ที่พบมากคือ นำจำนวนนับมาไว้หน้าเศษ เป็นเศษในการเปลี่ยนเศษเกินให้เป็น จำนวนคละ และที่พบน้อยที่สุดคือ นำส่วนมาบวกกัน เป็นเศษในการหาเศษส่วนที่มีค่า เท่ากัน เศษส่วนที่ก้าหนดให้ ร้อยละ 39.83 และ 5.80 ตามลำดับ

สาเหตุของข้อบกพร่องในการเปลี่ยนเทียนเศษส่วนที่มีส่วนไม่ เท่ากัน ที่พบมากคือ สับสน เครื่องหมายหรือตัวว่าส่วนที่มากจะมีค่ามาก รองลงมาคือ สับสน เครื่องหมายหรือตัวว่าส่วนที่น้อยจะมีค่าน้อย และไม่เข้าใจเศษส่วนที่มีค่า เท่ากัน ร้อยละ 29.87, 24.06 และ 19.91 ตามลำดับ

สาเหตุของข้อบกพร่องในการเปลี่ยนจำนวนคละให้เป็นเศษเกิน ที่พบมากคือ นำจำนวนนับมาไว้หน้าเศษ เป็นเศษ รองลงมาคือ นำเศษคูณจำนวนนับ เป็นเศษ และนำผลคูณจำนวนนับ เป็นเศษ ร้อยละ 33.60, 23.23 และ 9.95 ตามลำดับ

สาเหตุของข้อบกพร่องในการเปลี่ยนเศษเกินให้เป็นจำนวนคละ ที่พบมากคือ นำจำนวนเต็มมาไว้หน้าเศษ เป็นเศษ รองลงมาคือ นำผลคูณไป เป็นเศษ และกัลบเศษส่วน ร้อยละ 39.83, 13.27 และ 7.88 ตามลำดับ.

สาเหตุของข้อบกพร่องในการทำให้เป็นเศษส่วนอย่างค่า ที่พบมากคือ ยังไม่เป็นเศษส่วนอย่างค่า รองลงมาคือ ทำเป็นเศษส่วนอย่างค่าเฉพาะเลข และผิดพลาดในการหาร ร้อยละ 20.33, 19.91 ตามลำดับ

สาเหตุของข้อบกพร่องในการเขียนจำนวนคละ จากเส้นจำนวน ที่พบมากคือ เศษแสดงจำนวนนับ รองลงมาคือ ส่วนแสดงจำนวนนับ และแสดงจำนวนนับ ร้อยละ 32.36, 13.69 และ 12.03 ตามลำดับ

สาเหตุของข้อบกพร่องในการเขียนเศษเกินจากเส้นจำนวน ที่พบมากคือ เศษนับต่อจากจำนวนเต็ม รองลงมาคือ แสดงจำนวนนับ และส่วนแสดงจำนวนนับ ร้อยละ 27.38, 15.35 และ 12.86 ตามลำดับ

และสาเหตุของข้อบกพร่องในการหาเศษส่วนที่มีค่า เท่ากัน เศษส่วนที่กำหนดให้ ที่พบมากคือ นำส่วนมาเป็นเศษ รองลงมาคือ นำส่วนมาลบกัน เป็นเศษ และนำส่วนมาบวกกัน เป็นเศษ ร้อยละ 29.04, 12.03 และ 5.80 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย